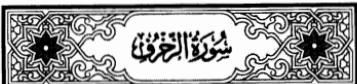

(στην κυριαρχία Του,) όσα δρίσκονται στους ουρανούς και όσα στη γη. Πράγματι όλες οι υποθέσεις τείνουν προς την κατεύθυνση του ΑΛΛΑΧ!

وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَيْهِ يُصِيرُ الْأُمُورُ

**(43) Σούρα ελ-Ζούχρουφ
(Ο Στολισμός - Τα Χρυσά Κοσμήματα)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, και Πολυεύσπλαχνου

1. Χ. Μ. = (Χα, Μιμμ)*

2. Μα το Βιβλίο (τούτο), που (διευχρινίζει τα πράγματα), φανερώνει τις αλήθειες,

3. (και) που το έχουμε κάνει ένα Κοράνιο στην Αραβική, ώστε (να σας είναι καταληπτό και για) να φρονιματιστείτε.

4. Βέβαια και δρίσκεται (στον ουρανό) - κοντά Μας - (και περιέχεται), πολύ υψηλά (σε αξίωμα) και γεμάτο σοφία.

5. Μήπως θα πρέπει - λοιπόν - να στερήσουμε από σας το Κοράνιο (το Μήνυμα) και να σας παραμελήσουμε επειδή είστε ένας λαός υπερδολικά άπιστος;

6. Και πόσοι ήταν οι προφήτες που στείλαμε στους παλαιότερους (λαούς);

7. Κι όμως ποτέ δεν τους ήλθε ένας προφήτης και να μη τον γελοιοποιήσουν.

8. Γι' αυτό έχουμε εξολοθρέψει λαούς

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْ

وَالْكَتَبِ الْمُئِنِ

إِنَّا جَعَلْنَاهُ فِرَاءً تَأْعَزُ بِهَا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

وَإِنَّهُ فِي أُولَئِكَ الْكَتَبِ لَدَيْنَا الْعِلْمُ حَكِيمٌ

أَفَنَضَرُبُ عَنْكُمُ الْذِكْرَ صَفَحًا
أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسِرِّفِينَ

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيًّا فِي الْأُولَئِينَ

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ بَيْنِ أَكْثَرِهِ يَسْتَهِنُونَ

فَآهَلُكُنَا أَلَّا شَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَصْنَى

πολύ ισχυρότερους απ' αυτούς (δηλ. που διάφευσαν τον Μουχάμμεντ) κι έχουμε δώσει προηγουμένως το παράδειγμα των αρχαίων (λαών).

مَثْلُ الْأَوَّلِينَ

9. Κι αν τους ρωτήσεις: "Ποιος έπλασε τους ουρανούς και τη γη; - θα σου απαντήσουν με βεβαιότητα, ότι τους έχει δημιουργήσει ο Ανίκητος, ο Παντογνώστης",

10. Είναι Εκείνος που έχει κάνει - για σας - τη γη στρωμένη (σαν χαλί), και χάραξε σ' αυτήν - για σας - δρόμους, για να μπορείτε να καθοδηγηθείτε.

11. Κι είναι Εκείνος που στέλνει κάτω (στη γη) το νερό (της θροχής) από τον ουρανό - όσο χρειάζεται - και ξαναζωντανεύουμε μ' αυτό μια χώρα που ήταν νεκρή. Έτσι κι εσείς θ' αναστηθείτε (από τους τάφους).

12. Και είναι Εκείνος που δημιούργησε κατά ζεύγη (είδη) τα πάντα, κι έκανε - για σας - τα καράβια και τα ζωντανά που πάνω τους μεταφέρεστε,

13. ώστε να μπορείτε να κάθεστε (με ασφάλεια και σταθερά) πάνω στις πλάτες τους, κι έπειτα αφού καθήσετε (αναπαυτικά), να μνημονεύετε την εύνοια του Κυρίου σας, και να λέτε: "Είναι Ανώτατος ο ΑΛΛΑΧ που υπέταξε (όλα) αυτά στη διάθεσή μας, και που ποτέ δεν θα μπορούσαμε (μόνοι μας) να το κατορθώσουμε (να τα υποτάξουμε)."

14. "και στον Κύριό μας - οπωσδήποτε

وَلَيْنَ سَأَلَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
لِيَقُولُنَّ خَلَقْهُمْ أَعْزَبُ الْعَالَمِينَ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهتَدُونَ

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا يُقْدِرُ فَإِنَّهُ رَ
بِهِ بِلَدَةٌ مَيْتَانًا كَذَلِكَ تُخْرِجُونَ

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ كَلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفَلَكِ وَالْأَنْعَمِ مَا تَرَكُبُونَ

لِتَسْتَوُا عَلَىٰ طُهُورِهِ ثُمَّ دَنَّكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا
أَسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَنَقُولُ أَسْبَحْنَا الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَذَا وَمَا كَنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

وَلَمَّا آتَيْنَا إِلَيْهِنَا الْمُفَلِّحِينَ

- πρέπει να επιστρέψουμε!"

15. Κι όμως έχουν αποδώσει σ' Αυτόν (στη θεότητά Του), ένα μέρος (ένα παιδί) από τους δούλους Του. Πραγματικά ο άνθρωπος είναι πολύ άπιστος, ομολογουμένως αχάριστος!

16. Μήπως πήρε θυγατέρες από αυτά που έχει ο Ίδιος δημιουργήσει, και παραχώρησε σ' εσάς τους γιους ως προνομιούχους;

17. Κι όταν πληροφορείται κανένας τους για (τη γέννηση κόρης) - αυτό που αποδίδουν στον Φιλάνθρωπο (ΑΛΛΑΧ) -, τότε το πρόσωπό του σκεπάζεται από μαυρίλα, κι από μέσα του αισθάνεται θλίψη!

18. Πώς (είναι δυνατό να συνδέεται με τον ΑΛΛΑΧ) ένας που ανατρέφεται ανάμεσα στα κοσμήματα, και που είναι ανίκανος να συζητήσει σαφώς σε μια λογομαχία;

19. Κι έκαναν θηλυκά πλάσματα, τους άγγελους αυτούς που είναι δούλοι του Ραχμάν (ΑΛΛΑΧ) Φιλανθρώπου. Μήπως ήταν μάρτυρες (την ώρα) που δημιουργήθηκαν; Η ομολογία τους θα γραφεί και θα ερωτηθούν (για να δώσουν λογαριασμό).

20. Και είπαν: "Αν ο ΑΛΛΑΧ (ο Φιλάνθρωπος) το θελήσει δεν θα λατρεύαμε αυτές τις (θεότητες)!" που δεν έχουν γι' αυτό καμιά γνώση! (τεκμήριο). Κι όμως δεν κάνουν τίποτε, παρά να

وَجَعَلُوا اللَّهَ مِنْ عَبَادِهِ جُزَءًا إِنَّ الْإِنْسَنَ

لَكَعُورٌ مُّمِينٌ ﴿١٩﴾

أَمْ أَنْهَدَ مِنَ الْخَلْقِ بَنَاتٍ وَأَنْصَافَنِّكُمْ

بِالْبَيْنِ ﴿٢٠﴾

وَلَإِذَا بَيْسِرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مِثَلًا

ظَلَّ وَجْهُهُ مُسُودًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٢١﴾

أَوْ مَنْ يُسْتَوْفِي الْجِلْيَةَ وَهُوَ فِي الْخَصَامِ

غَيْرُ مُمِينٌ ﴿٢٢﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّهُ

أَشَهِدُوا أَخْلَقَهُمْ سَكِينَ شَهَدَهُمْ

وَيُسْتَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَقَالُوا لَنُشَاءُ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدَتْهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ

مِنْ عِلْمٍ إِنَّهُمْ إِلَّا يَعْصُمُونَ ﴿٢٤﴾

ψεύδονται θλασφημώντας (και να επινοούν ψέματα).

21. Μήπως τους έχουμε δώσει - πριν απ' αυτό - ένα (άλλο) Βιβλίο, που σ' αυτό έχουν πιαστεί γερά (και στηρίζουν αυτά που λένε);

22. (Όχι βέβαια)! λένε (όμως): "Βρήκαμε τους πατέρες μας ν' ακολουθούν κάποια θρησκεία, κι εμείς πάνω στ' αχνάρια τους καθοδηγούμαστε".

23. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο: όποτε στείλαμε έναν προειδοποιητή - πριν από σένα - σ' οποιοδήποτε χωριό, είπαν οι πάμπλουτοι ανάμεσα στο λαό τους: "Βρήκαμε τους πατέρες μας ν' ακολουθούν κάποια θρησκεία, κι εμείς βέβαια ακολουθούμε τα βήματά τους".

24. Έλεγε (ο απόστολος): "Κι αν σας φέρω καλύτερη οδηγία απ' αυτή που δρήκατε ν' ακολουθούν οι πατέρες σας;" Λένε: "Εμείς απορρίπτουμε - οπωσδήποτε αυτό για τον οποίο έχετε σταλεί".

25. Ετοι τους εκδικηθήκαμε. Κοίταξε λοιπόν ποιο ήταν το τέλος εκείνων που διάψευσαν (την Αλήθεια)!

26. Και πρόσεξε, αυτό που είπε ο Αδραίμ στον πατέρα του και στο λαό του: "Είμαι αθώος από ό,τι λατρεύετε.

27. "(Λατρεύω) μόνο Εκείνον που με πρωτοέφτιαξε και που βέβαια θα με καθοδηγήσει".

أَمْ لَيْتَهُمْ كَتَبْنَا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ يَهُدُونَ
مُسْكِنُونَ ﴿١﴾

بَلْ قَاتَلُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُمْ أَعَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰهُمْ أَثْرَيْهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢﴾

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيبَةِ مِنْ تَذَكِّرٍ
إِلَّا قَالَ مُرْفُوها إِنَّا وَجَدْنَاهُمْ أَعَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰهُمْ أَثْرَيْهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣﴾

قَلَّ أُولَئِكُمْ كُمَّا هُدِيَ مَوَاجِدُهُمْ عَيْنَهُ
إِبَاهُ كَمْ قَاتَلُوا إِنَّا بِمَا أَرْسَلْنَاهُمْ كَفِرُونَ ﴿٤﴾

فَانْقَمَمَا مِنْهُمْ فَانظَرْ كَيْفَ
كَانَ عِنْقَبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٥﴾

وَإِذَا قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَيْهُ وَقَوْمَهُ
إِنَّنِي بِرَبِّي مَمَّا تَبَدَّلُونَ ﴿٦﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِ فَإِنَّهُ سَيِّدُنَا ﴿٧﴾

وَجَعَلَهَا كِتْمَةً بِأَقْيَهَ فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

28. Κι έτσι έκανε (αυτή τη φράση) να παραμείνει ένας λόγος στους απογόνους του, ίσως και επιστρέψουν (μια μέρα στην θρησκεία του ΑΛΛΑΧ).

29. Μάλιστα έδωσα τις απολαύσεις (αυτής της ζωής) σ' αυτούς και στους πατέρες τους, μέχρις ότου τους ήρθε η Αλήθεια (το Κοράνιο) και ένας Απόστολος που να την εξηγεί φανερά.

30. Σαν έφτασε ομως η Αλήθεια σ' αυτούς, είπαν: "Αυτό είναι μαγεία κι εμείς την απορρίπτουμε".

31. Κι είπαν: "Μόνο εάν το Κοράνιο είχε σταλεί κάτω (στη γη) σε κάποιον σπουδαίο (ισχυρό) άνδρα από τα δύο χωριά: (τη Μέκκα και Τάηφ)!

32. Μήπως θα ήθελαν να μοιραστούν την Εύνοια του Κυρίου σου, (την Αποστολή); Εμείς είμαστε που μοιράζουμε - ανάμεσά τους - τα απαραίτητα για τη συντήρησή τους στη ζωή του κόσμου τούτου, και ανυψώνουμε σε βαθμούς μερικούς απ' αυτούς, πάνω από άλλους, ώστε μερικοί να μπορούν να καρπούνται (τον κόπο) της εργασίας των άλλων. Η Γενναιοδωρία ομως του Κυρίου σου είναι καλύτερη από όσα (πλούτη) κι αν συσσωρεύσουν.

33. Κι αν δεν υπήρχε (ο φόδιος) ώστε οι άνθρωποι να γίνονταν ένα και μόνο έθνος (παραδομένο στην απιστία) θα προμηθεύαμε σ' όποιον αρνείται τον Φιλάνθρωπο (τον ΑΛΛΑΧ), ασημένιες οροφές στα σπίτια τους κι (ασημένια)

بِنْ مَنْعَثْ هَنْوَلَهُ وَابَاهَهُمْ حَقَّ جَاهَهُمْ
الْحَقُّ وَرَسُولُهُمْ مُّبِينٌ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِخْرُونَا يَهُ

كُفُّرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا دُزِّلَ هَذَا الْقَرْمَانُ عَلَى رَجُلٍ

مِنَ الْقَرِيبَيْنِ عَظِيمٌ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ مَنْ فَسَدَ نَيْنِهِمْ
مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَقَنَا بَعْضَهُمْ فَوَقَ
بَعْضٍ دَرَجَتِ لِسَخِدَ بَعْضُهُمْ بَعْصَاسَخِرِيَّا
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمِعُونَ

٢١

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ لَجَعَلْنَا
لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُبُوْتُهُمْ سُقْفًا مِنْ فَضَّةٍ
وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَطْهَرُونَ

٢٢

σκαλοπάτια για να ανεβούν πάνω σ' αυτά

34. κι (ασημένιες) πόρτες στα οπίτια τους, κι (ασημένια) θρονιά που πάνω τους θα μπορούσαν να πλαγιάζουν,

35. και χρυσά κοσμήματα και νομίσματα. Κι όμως όλα αυτά δεν είναι, παρά μια (πρόσκαιρη) άνεση της ζωής του κόσμου τούτου. Η Μέλλουσα Ζωή - (στον άλλο κόσμο) - στον Κύριο σου - είναι για τους ενάρετους.

36. Κι όποιος παραβλέπει να μνημονεύει τον Ραχμάν (τον φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ) ορίζουμε γι' αυτόν ένα Σατανά να είναι στενός σύντροφός του.

37. Πράγματι, αυτοί (οι διάμονες) τους εμποδίζουν (αποσύρουν) από τον (σωστό-ίσιο) δρόμο του ΑΛΛΑΧ, έτοι νομίζουν ότι οδηγούνται σωστά!

38. Τέλος, όταν (ένας τέτοιος) έλθει σ' Εμάς, λέγει: "Μακάρι η απόσταση των δύο Ανατολών να έμπαινε ανάμεσα σ' εμένα και σ' εσένα Σατανά!" Πόσο κακιά είναι - πράγματι - η συντροφιά (του)!

39. Και την Ήμέρα αυτήν δεν πρόκειται να ωφεληθείτε εφόσον - έχετε αδικήσει - ότι θα είστε μέτοχοι στα βασανιστήρια.

40. Μήπως μπορείς να κάνεις τον κουφό ν' ακούσει, ή να καθοδηγήσεις τους τυφλούς ή όποιον (περιφέρεται) σε φανερή πλάνη;

41. Είναι βέβαιο ότι (ύστερα από το

وَلَيُؤْتُهُمْ أَبْوَابًا وَمُرْدًا عَلَيْهَا يَشْكُوتُ
وَرَجُرُفَالْأَرْضُ كُلُّ ذَلِكَ لِمَامَتْعُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفِيَّصُ لَهُ شَيْئًا
فَهُوَ لَهُ فَقِيرٌ

وَلَيَأْتُهُمْ يَصْدُرُهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَخْسِبُونَ
أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

حَقَّ إِذَا جَاءَهُمْ نَاقَلَ يَنْتَهِي وَيَبْيَنكَ
بِعَدَ الْمُسْرِقِينَ فِي نَسَقِ الْقَرِينِ

وَلَكُمْ يَنْفَعُكُمُ الْيَوْمَ إِذَا ظَلَمْتُمْ
أَكْفَرُ النَّذَابِ مُشْرِكُونَ

أَفَأَنْتَ تُشْبِهُ الصَّدَّاقَةَ الْمُنْتَهَى
وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٌ

فَإِمَانَذَهَنَ يَكَ فَلَاتَأْتِهِمْ ثُنَنَمُونَ

θάνατό σου), όταν σε παραλάβουμε θα τους εκδικηθούμε.

42. είτε σε (χρατήσουμε) για να δεις (την εφαρμογή της τιμωρίας) που τους είχαμε υποσχεθεί. Γιατί είμαστε - βέβαια - επικρατέστεροι απ' αυτούς (παντοδύναμοι πάνω σ' αυτούς)

43. Γι' αυτό κρατήσουν (γερά) σ' εκείνον που έχει σταλεί σε σένα με έμπνευση. Βέβαια δρίσκεσαι στον Ίσιο Δρόμο.

44. Πραγματικά τούτο (το Κοράνιο) είναι το Μήνυμα (τιμής) για σένα και για το λαό σου, και θα ερωτηθείτε (όλοι σας για να δώσετε λογαριασμό).

45. Κι ερώτησε τους αποστόλους μας - που πριν από σένα στείλαμε: Μήπως ορίσαμε - για λατρεία - άλλες θεότητες, αντί του Φιλάνθρωπου (ΑΛΛΑΧ);

46. Και στείλαμε τον Μωυσή με τα Σημεία Μας στον Φαραώ και τον λαό του, και είπε: "Είμαι ένας απεσταλμένος του Κυρίου του Σύμπαντος Κόσμου".

47. Όταν ίμως τους παρουσίασε τα Σημεία Μας, κοίταξέ τους πώς τα γελοιοποίησαν.

48. Κι εδείξαμε σ' αυτούς θαύμα πάνω σε θαύμα το ένα μεγαλύτερο από το άλλο. Και τους τιμωρήσαμε ώστε ίσως κι επιστρέψουν (σ' Εμάς).

49. Και είπαν: "Ω! Εσύ ο Μάγος! Επικαλέσου τον Κύριό σου, για μας,

أَوْزِيْسَكَ الَّذِي وَعَدَنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿١٦﴾

فَاسْتَسْمِيكَ بِالَّذِي أُوحَى إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

وَإِنَّهُ لَدِكُرْكُوكَ وَلَقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُتَلَوَّنَ ﴿١٨﴾

وَسَنَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ مَا لِهِ يُعْبُدُونَ ﴿١٩﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِعَايِنَتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلِئْنَاهُ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِعَايِنَتِنَا إِذَا هُمْ مُّنْتَهَا يَضْحَكُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا تُرِيهُمْ مِنْ مَا يَعْمَلُونَ لَا هُنَّ أَكْثَرُ مِنْ أَخْتَهُمْ
وَأَخْذُنَهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

وَقَاتَلُوا إِنَّهُمْ السَّاحِرُونَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

σύμφωνα με την Υπόσχεσή Του σ' εσένα,
γιατί εμείς θα δεχτούμε την καθοδήγηση".

عِنْدَكُمْ إِنَّا لَكُمْ مُهْتَدُونَ ﴿١﴾

50. Μόλις όμως αναστείλαμε - απ' αυτούς - τα βάσανα, να τους (πάλι) που παραδιάζουν το λόγο τους.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَكْثُرُونَ ﴿٢﴾

51. Κι εφώναξε ο Φαραώ το λαό του και είπε: "Ω! Λαέ μου! Μήπως δεν μου ανήκει η κυριαρχία της Αιγύπτου; Μήπως δεν μου ανήκουν αυτά τα ποτάμια που τρέχουν κάτω από το (παλάτι) μου; (Τι συμβαίνει λοιπόν!) Μήπως δεν βλέπετε;

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَنْقُومُ الَّتِي
لِي مُلْكُهُ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ مَحْرِيٌّ مِنْ تَعْبِي
أَفَلَا يَتَبَصِّرُونَ ﴿٣﴾

52. "Μήπως δεν είμαι καλύτερος απ' αυτόν (τον Μωυσή), που είναι ένα καταφρονημένο (άθλιο πλάσμα) και δεν μπορεί να εκφρασθεί καθαρά;

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكُونُ
يُبَيِّنُ ﴿٤﴾

53. "Τότε γιατί δεν πετάχτηκαν πάνω του, (δεν στολίστηκε) με χρυσά βραχιόλια; ή (γιατί) δεν ήλθαν μαζί του οι άγγελοι συνοδεύοντάς τον με πομπή;"

فَلَوْلَا أُنْقِلَ عَنِيهِ أَسْوَرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ كُمَفُورِينَ ﴿٥﴾

54. Έτοι ξεγέλασε το λαό του, και αυτοί τον υπάκουουσαν. Σίγουρα ήταν λαός παράνομος.

فَاسْتَحْفَفَ قَوْمًا فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَافُورُ مَا
فَسَقَيْنَ ﴿٦﴾

55. Κι όταν - τέλος - μας εξόργισαν, τους εκδικηθήκαμε και τους πνίξαμε όλους μαζί.

فَلَمَّا آتَيْنَا أَنْقَمَنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْعَيْنَ ﴿٧﴾

56. Και τους κάναμε ένα προηγούμενο (ιστορικό παρελθόν) και ένα (διδαχτικό) παράδειγμα για τις ερχόμενες (γενιές).

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلآخِرِينَ ﴿٨﴾

57. Κι όταν αναφέρεται - σαν παράδειγμα - ο υιός της Μαριάμ, (ο Ιησούς), να τώρα που ο λαός σου (Ω

﴿٩﴾ وَنَأْمَشْرِبَ أَنْتَ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمَكَ
مِنْهُ يَصِدُّونَ

Μουχάμμεντ!) διαμαρτύρεται γι' αυτό,
(φωνάζει δυνατά κοροϊδεύοντας!)

58. Και λένε: "Είναι οι θεότητές μας καλύτερες, ή εκείνος;" Και δεν σου είπαν αυτό παρά μόνο για συζήτηση. Μάλιστα, είναι ένας φιλόνικος λαός.

59. Δεν είναι τίποτε (περισσότερο) από ένας δούλος (του ΑΛΛΑΧ), που τον περιβάλαμε με τη Χάρη μας, και τον κάναμε ένα παράδειγμα για τα Παιδιά του Ισραήλ.

60. Κι αν το θέλαμε θα κάναμε στη θέση σας αγγέλους, να κυριαρχούν τη γη.

61. Κι αυτός (ο Ιησούς) θα είναι ένα βέβαιο Σημάδι ότι (πλησιάζει) η Ωρα. Γι' αυτό μην αμφιβάλλετε γι' αυτήν, αλλά να με ακολουθείτε. Αυτός είναι ο Ισιος (ο σωτός) Δρόμος.

62. Και μην αφήνετε τον Σατανά να σας εμποδίξει, γιατί είναι ένας φανερός εχθρός για σας.

63. Κι όταν ήλθε ο Ιησούς, με τα Καθαρά Σημεία, είπε: "Ερχομαι ο' εσάς με τη Σοφία, για να σας φανερώσω (να σας εξηγήσω) μερικά απ' αυτά που είχατε διαφορές και φιλονικούσατε. Γι' αυτό φοβηθείτε τον ΑΛΛΑΧ και υπακούστε με".

64. Πράγματι, ο ΑΛΛΑΧ είναι ο Κύριός μου και ο Κύριός σας. Γι' αυτό να Τον λατρεύετε. Αυτός είναι ο Ισιος (ο σωτός) Δρόμος".

وَقَاتُوا مَا أَلْهَمْنَا خَيْرًا مَّا صَرَبُوهُ لَكُمْ
إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُرْفُومْ حَصَمُونَ ﴿٦﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَلَكًا
لِّتُقِيَ إِسْرَئِيلَ ﴿٧﴾

وَلَوْنَسَاءَ لَعَلَنَاهُنْ كُمْ تَلَكَّةَ
فِي الْأَرْضِ حَخْلُمُونَ ﴿٨﴾

وَإِنَّهُ لَعَلِمَ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْرُكْ بِهَا وَأَيْمَعُونَ
هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٩﴾

وَلَا يَصُدُّنَّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُوْدُ دُوْمِينَ ﴿١٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُ عِيسَى بِالْأَيْنَتِ قَالَ قَدْ جِنَشَكُمْ
إِلَيْهِ حِكْمَةً وَلَأَيْنَ لَكُمْ بَعْصَ الَّذِي
حَخْلِمُونَ فِيهِ فَلَمَّا آتَاهُ اللَّهُ وَأَطْبَعُونَ ﴿١١﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَأَعْبُدُهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿١٢﴾

65. Αλλά τα διάφορα κόμματα - ανάμεσά τους - διαφώνησαν (για τη φύση του Ιησού). Αλλοίμονο - σ' αυτούς που αδίκησαν - από τα βασανιστήρια της λυπηρής Ημέρας (της Κρίσεως).

66. Μήπως περιμένουν μόνο την Ήρα, που μπορεί να τους έλθει ξαφνικά, ενώ δεν θα τη καταλάβουν;

67. Οι φίλοι αυτή την Ημέρα θα γίνουν εχθροί - ο ένας με τον άλλο -, εκτός οι ενάρετοι.

68. Ω! Δούλοι Μου, (αφοσιωμένοι)! Κανένας φόβος δεν θα υπάρχει πάνω σας σ' αυτή την Ημέρα, κι ούτε θα λυπάστε,

69. Όσοι έχουν πιστέψει στα Σημεία Μας (στα εδάφια του Κορανίου) κι έχουν υποταχθεί στο Ισλάμ.

70. Εισέλθετε στον Παράδεισο εσείς και οι σύζυγοί σας, χαρούμενοι στην (ομορφιά κι οτην αγαλλίαση).

71. Θα περνούν απ' αυτούς συνέχεια πιάτα και ποτήρια (χαμωμένα) από χρυσάφι και θα έχουν εκεί, ό,τι ποθούν οι ψυχές κι ό,τι ευχαριστεί στα μάτια. Κι εσείς θα κατοικήσετε σ' αυτόν (για πάντα).

72. Τέτοιος θα είναι ο Παράδεισος που σας δίδεται κληρονομά για όσα (καλά) κάνατε (στη ζωή).

73. Εκεί μέσα θα έχετε άφθονα φρούτα που απ' αυτά θα τρώτε (θα ικανοποιείσθε).

فَأَخْتَلَّ الْأَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَدَابٍ يَوْمَ الْيَمِينِ ٦٧

هَلْ يَطْرُونَ إِلَّا أَلْسَانَةَ أَنْ تَأْلِمُهُمْ بَقَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٦٨

الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِنْ بَعْضُهُمْ لِيَغْصِبُ
عَدُوٌ لِلْأَنْسَابِ ٦٩

يَعْبَادُ لَهُ خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ
مُحْرَزُونَ ٧٠

الَّذِينَ مَأْمُوا إِلَيْنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ٧١

أَذْخُلُوا الْجَنَّةَ أَسْدُ وَأَرْجُلُكُمْ لَمْ يُحْرِرُونَ ٧٢

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا نَسْتَهِيهِ لِأَنَّهُنْ وَكَلَّا لِأَعْتَدْنَا
وَأَنْشَرْ فِيهَا حَلِيلُونَ ٧٣

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ أَلَّا تَرْتُمُوهَا مِمَّا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ٧٤

لَكُمْ فِيهَا فَلَكُمْ كَيْدٌ مِنْهَا نَأْكُونُ ٧٥

74. Οι ένοχοι (οι άπιστοι) θα δρεθούν στα βασανιστήρια της Κόλασης όπου θα κατοικήσουν (για πάντα).

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَلِيلُونَ [٧٦]

75. Καθόλου δεν θα ελαττώνεται γι' αυτούς (η τιμωρία), κι εκεί μέσα θα είναι (συνέχεια) απελπισμένοι.

لَا يُفَرَّغُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ [٧٧]

76. Καθόλου δεν τους έχουμε αδικήσει, αλλά αυτοί οι ίδιοι αδίκησαν τον εαυτό τους.

وَمَا أَظَلْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ [٧٨]

77. Και θα φωνάζουν: "Ω! Μάλικ! Ας ήταν να έβαζε - ο Κύριός σου - ένα τέλος σ' εμάς!". "Οχι! (Εκεί) θα μείνετε αιώνια!"

وَنَادَوْا بِنَصْلَائِكُ لِيَقْضِي عَلَيْنَا رَبُّكُ [٧٩]

فَأَلِإِنَّكُمْ مَنْ كُنُوتُ [٨٠]

78. Βέβαια, σας έχουμε έλθει με την Αλήθεια, κι όμως οι περισσότεροι από σας έχουν μίσος στην Αλήθεια.

لَقَدْ جِئْنَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْرَمْتُمُ الْحَقَّ كَرِهُونَ [٨١]

أَمْ أَبَرَّ مُوَآمِرًا فِي نَمْرُوذِ مُونَ [٨٢]

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَيَخْوَفُهُمْ بَلَى

وَرَسَّلْنَا لَهُمْ بِكَنْجُونَ [٨٣]

79. Άλλά αυτοί σχεδίασαν κάτι (εναντίον του προφήτη); Κι όμως Εμείς έχουμε σχεδιάσει τα πάντα.

80. Ή μήπως νομίζουν ότι δεν ακούμε τα μυστικά τους και τα ιδιαίτερα (χρυφά) λόγια τους. Βέβαια (τα γνωρίζουμε), και οι αγγελιοφόροι Μας - που δρίσκονται κοντά τους - τα καταγράφουν.

مَلِإِنْ كَانَ لِلرَّجْنَيْنِ وَلَدْ فَأَنَّا أَوَّلُ الْمَكَبِينَ [٨٤]

81. Να πεις: "Αν ο Πανοικιτίρμονας (ΑΛΛΑΧ) είχε ένα γιο, εγώ θα ήμουνα ο πρώτος που θα Τον λάτρευα".

سُبْحَنَ رَبِّ الْأَسْمَاءِ وَالْأَزْمَضِ رَبِّ الْعَرْشِ

عَمَّا يَصْفُونَ [٨٥]

82. Δόξα στον Κύριο των ουρανών και της γης, Ανώτατο Κύριο του Θρόνου - (είναι Ανώτερος) - από όσα (Του) αποδίδουν! (ότι έχει δήθεν γιο).

83. Γι' αυτό άφησέ τους να φλυαρούν και να παίζουν (μάταια), μέχρις ότου συναντήσουν την Ήμέρα τους που τους έχουν υποσχεθεί.

فَذَرْهُمْ يَخْرُصُوا وَلَعْبُوا حَتَّى يُلْقَوُا يَوْمَهُمْ
الَّذِي يُوعَدُونَ

84. Κι Εκείνος που είναι στον ουρανό, είναι Θεός, και στη γη είναι Θεός, και Εκείνος είναι ο Πάνσοφος, ο Παντογνώστης (ΑΛΛΑΧ).

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ

إِلَهٌ وَهُوَ أَعْلَمُ كِيمُ الْعِلْمِ

85. Κι Ευλογημένος (Δοξασμένος) Εκείνος που σ' Αυτόν ανήκει η κυριαρχία των ουρανών και της γης και ό,τι στο ενδιάμεσό τους υπάρχει. Μόνος Του έχει τη γνώση της Ωρας. Και σ' Αυτόν όλοι σας θα επιστρέψετε.

وَبَارِكْ لَهُ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

وَعِنْهُمْ عِلْمٌ السَّاعَةُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

86. Αυτούς δε (οι άπιστοι) που επικαλούνται (με λατρεία) - αντί Του ΑΛΛΑΧ - δεν εξουσιάζουν τη μεσολάβηση, εκτός από εκείνους, που είναι μάρτυρες της Αλήθειας (με συνείδηση) που αυτοί (τον) γνωρίζουν (κι έχουν τούτο το δικαίωμα).

87. Κι αν τους ωτήσεις ποιος είναι που τους έπλασε, θα πουν βέβαια: ο ΑΛΛΑΧ. Πώς όμως έχουν παραπλανηθεί μακριά (από την Αλήθεια);

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ كَمِنْ دُونِهِ اللَّهِ فَعَلَّمَهُمْ

إِلَامَنَ شَهِيدٍ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَتَلَمَّسُونَ

88. (ο ΑΛΛΑΧ γνωρίζει) τη φωνή (του Προφήτη) που λέγει: "Ω! Κύριέ μου! Αυτός εδώ είναι ένας λαός, που δεν πιστεύει!

وَلَيْسَ سَائِنَتُهُمْ مَنْ حَلَّقُهُمْ

لِيَقُولُنَّ اللَّهُمَّ قَاتَنْ يُوقَنُونَ

وَقَبِيلَهُ، يَنْرَبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

89. Αλλά ν' απομακρυνθείς απ' αυτούς και να πεις: "Ειρήνη!" και αργότερα θα μάθουν (τις συνέπειες της απιστίας).

فَاصْبِحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ